

nogen Skat eller nogen bestemt Afgift, men kun en vis Betaling for Benyttelsen af en Institution, hvor det hele indkomne Beløb skal anvendes netop til Gavn for denne Institution. Det har idetmindste hidtil ikke været forstaaet saaledes, at den lovgivende Magt skulde tage Bestemmelse om Afgifter af denne Natur. Den Sammenligning, som den ærede Rigsdagsmand anstillede med Hensyn til en Landevei, forekommer mig slet ikke at træffe, thi der er en væsentlig Forskjel mellem Landeveien til Grenaa Havn og andre Landeveie, idet endeel af de Skibe, som Afgiften netop kommer til at hvile paa, ere saadanne, som slet ikke benytte den Deel af Landeveien ind ad Grenaa Havn, paa hvilken der er anvendt Omkostninger, med andre Ord, det er saadanne Skibe, som kun benytte den naturlige Vandvei, og derimod ikke den fordybete Vei, som kun er frembragt ved Kunst, og hvorfor der skal erlægges en vis Afgift, — hvorimod paa den sædvanlige Landvei komme alle Bøgne, som passere Bommen, ad den ved Kunst anlagte Vei. Utsaa afgjør denne Sammenligning slet ikke Noget med Hensyn til Spørgsmaalet, som kun reducerer sig til: er det en hensigtsmæssig Maade at ordne en Havneafgift i Grenaa paa, som her er foreslaaet? og da synes mig, at Svaret ligger nær, nemlig at det ikke er hensigtsmæssigt at paalægge den alene paa dem, som slet ikke benytte den Ting, for hvilken Afgiften skal paalægges.

Jugstrup: Det er af min ærede Nabo ved Siden af mig udhævet, at det skulde være til Fordeel for Grenaa Commune, at man havde denne Lov om Lødsstvang; men jeg troer, at det er en stor Mangel ved dette Lovforslag, at Communalbestyrelsen i Grenaa ikke er hørt om, hvorvidt den virkelig ønsker en saadan Lødsstvang, thi af Motiverne kan man see, at det er Havnecommissjonen, som har begjært det, fordi Havnekassen ikke faae sig istand til at udrede de Udgifter, som være forbundne med at holde Løds. Men man kunde dog gjerne tænke sig Muligheden af, at Communalbestyrelsen hellere vilde overtage noget af de dermed forbundne Udgifter, end den vilde have, at der skulde lægges Lødsstvang paa Byen, hvilket jo altid maa have en skadelig

Indflydelse med Hensyn til Frequentien af de Skibe, som ville søge Havnen.

Barfod: Selv om den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Æscherning) havde godtgjort endeel af hvad han paastod, om at det kun var de større Skibe, som kom til at erlægge denne Afgift, saa vilde jeg dog have stemt imod den foreliggende Lov; men da han ikke godtgjorde det, og da jeg derhos er overbevist om, at ogsaa de mindre Skibe ville komme til at betale, maa jeg saameget mere stemme derimod. Desuden har min ærede Sidemand tilhøire (Jugstrup) i dette Øjeblik afgivet et, som det forekommer mig, væsentligt og vigtigt Motiv til at vedblive at stemme imod Loven.

Alte. Ja, Havnecommissjonen er jo dog ogsaa paa en Maade en Communeinstitution, idetmindste blive dens fleste Medlemmer beskæftede af Kommunen, saa man vel kan antage, at den her ogsaa har udtalt sig paa Commu- nens Vegne; men paa den anden Side har Havnecommissjonen udtalt sig, uden endnu at have nogen egentlig Erfaring om, hvorvidt der var Anledning til at begjere Lødsstvang, og jeg maa bede lagt Mærke til, at hvis vi votere denne Lov, saa votere vi maaskee endog en reen overflødig Indtægt for Grenaa Havn. Det er jo muligt, at der slet ikke behøves nogen Lødsstvang, for at tilvejebringe den fornødne Indtægt for Lødsen, og mere ønsker man jo dog i nærværende Tilfælde ikke skal stee. Lad derfor Grenaa først hofte den fornødne Erfaring, om den behøver Tilskud paa anden Vei, hvilket jeg troer maa oplyses, før vi saaledes give den Noget, som maaskee endog kan vise sig at være en reen Overflødighed. Jeg vil forøvrigt gjerne indrømme den meget ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Æscherning), at det vel forholder sig saa, at man paa Bærtshufenes Regninger ogsaa faaer Lødsafgiften derhen at see, men man kan vel heller ikke bestride, at de Skibsførere, som komme ind i en Havn, ogsaa meget godt faae Udgiften ved at besøge Stedet at føle, uden at de behøve særlig at beskaffes for Veiledningen ind til Stedet.

Monrad: Jeg maa i det Væsentlige henholde mig til, hvad Rigsdagsmanden for